

یاد آوری در مورد نهج البلاغه

امیرفیض - حقوقدان

در ایمیل جاوید ایران مقاله ای از «س - ن - ر - ی»^۱ درباره غدیر و علی امام اول شیعیان آمده بود که در بخش نخست آن نسبت به نهج البلاغه اظهاری شده که توضیح زیر را ضرور ساخت.

مقاله گفته: <در نهج البلاغه که کتاب علی و تمام خطبه های علی در آن درج است هیچ کجا علی ادعای غدیر خم را نکرده است.>

تخصیص نهج البلاغه به علی تشخیص نادرست و حاصل شیادی های اهل تشیع است، تمام محققین نوشته اند که نهج البلاغه بوسیله سید رضی نامی گردآوری و نوشته شده است، و برخی نوشته اند که سید رضی آنرا جعل کرده است.

سید رضی ۳۵۰ سال بعد از قتل علی نهج البلاغه را نوشته است؛ آیا باور کردنی است که نسبت به نقل قول ها ویا رویدادهائی با فاصله ۳۵۰ سال آنهم در آن زمان که نه کاغذ وجود داشته نه دستگاه ضبط، نهج البلاغه واجد اصالت شناخته شود؟

خواننده محترم این تحریر، آیا قادرید که بعد از ۲۴ ساعت تنها چند جمله کامل یک سخنران را بازگوئی کنید؟ که نویسنده نهج البلاغه مدعی است آنچه نوشته سخنان علی است.

سید رضی آنقدر غرق تعصب به علی داشته که توجه نکرده ۳۵۰ سال بعد از علی این کتاب را مینویسد و لااقل حق بود میگفت از فلانی شنیدم که او از فلانی شنیده بود که فلانی هم از دیگری شنیده بود که لااقل کتاب بصورت روایت در آید در حالیکه عبارات نهج البلاغه طوری است که نویسنده کتاب را در نقش منشی علی در آورده، با توجه به فاصله زمانی ۳۵۰ سال نقش سید رضی نقش یک جاعل شناخته میشود.

حالت تنظیم کتاب مزبور طوری است که چنین تداعی میشود که علی دیکته کرده و سید رضی نوشته و بعد هم علی آنرا اصلاح کرده است.

شاید میل داشته باشید که بدانید متعصبین شیعه خاصه علی الهی ها به ایراد بالا چه میگویند؟ در پاسخ به مطلب بالا متقابلا گفته اند <آیا اگر خداوند بخواهد نمیشود> خدا خواسته و شده است، همانطور که خواسته امام ۱۲ هزاران سال عمر کند.

۱ - نام نویسنده آن مقاله در انتقاد از علی در زیر مقاله آمده بود ولی برای حفاظت از نویسنده بصورت اول و آخر نام او در آورده شد. لازم به یاد آوری است که موضوع آن مقاله شناساندن «عید غدیر» و شخص علی که برای شیعیان «قهرمان» میباشد بوده است و توضیح در پیش رو برای شناخت بیشتر نهج البلاغه می باشد. ح-ک

در فرهنگ اسلامی و همچنین جرجی زیدان مورخ مشهور عرب، سید رضی را یک شاعر بسیار ممتاز و مسلط به نثر و شعروادب معرفی کرده اند، برخی مورخین عرب عقیده دارند، «نهج البلاغه بوسیله سید رضی در قرن چهارم هجری و براساس ذوق شخص او نوشته شده است».

به گفته رابینسون شرقشناس «کتاب بین مسلمانان و همچنین نوشتن مقالات در سالهای ۷۵۰ و ۹۰۰ آغاز شد» و این نظریه، بطلان انتساب نهج البلاغه به علی را ثابت میکند.

برخی از محققین شیعه، برای اصالت دادن به نهج البلاغه مدعی شده اند که «عده ای تند نویس در همان ساعاتی که علی خطبه میخواند کلمات را روی پوست، مینوشتند و نگهداری میکردند و سید رضی آنها را گرد آوری کرده است» نه تنها فاصله زمانی ۳۵۰ سال پاسخ این دروغهارا خوب میدهد اساسا عبارات کتاب نهج البلاغه کوچکترین اشاره به گردآوری نوشته های دیگران ندارد و یا ماخذ ندارد.

مرتضی مطهری از علمای شیعه جمهوری اسلامی هم در کتاب سیری در نهج الباغه در تردید اصالت نهج الباغه در صفحه ۷۷ اشاراتی دارد.

بسیاری از حکما و محققین اسلامی اعم از اهل تسنن و یا تشیع اصالت نهج الباغه و انتساب آنرا به علی مردود دانسته اند و برخی از جمله جرجی زیدان و محققین خارجی عبارات و فصل بندی کتاب نهج البلاغه را حتی سرفصل های موضوعی آنرا بدلیل آنکه آن موضوعات در عصر علی و قرنهای بعد هم در جامعه فرهنگی و ادبی آن

زمان حضور نداشته مانند «ولایت» تدوین آنرا در عصر علی بکلی مردود میدانند.

تعصب شیعیان و مرافعه تاریخی و مذهبی آنان با اهل تسنن، تاریخ تشیع را مملو از غلو و دروغ و مداهنه و چاپلوسی ساخته است و بیشترین این تعصب ها و غلوهانسبت به علی شده است، چه از خلق و خوی و چه از تصویر. در یکی از کتب نهج البلاغه که بفارسی ترجمه شده بیت زیر در تجلیل و مداهنه از علی نوشته شده است:

کتاب فضل ترا آب بحر کافی نیست که ترکند سرانگشت و صفحه بشمارد

نهج البلاغه با همه دست اندازها و جعل و تردید اصالت، بعقیده شیعیان، بعد از قرآن، مقدس ترین کتاب و والاترین راهنمای رستگاری شیعیان در دنیا و آخرت شناخته میشود.